

Zpravodaj ROSA

Uvnitř tohoto vydání:

- Ženy v Rakousku mají ve Vídni své ministerstvo* 2
- Jen ve Vídni pracuje šest specializovaných helplinek pro ženy, Frauenhelpline je bezplatná* 3
- Ženy pomáhají ženám: navštívily jsme centra ve Vídni* 4
- Intervenční centrum Vídneň: 3500 vykázaných ročně* 5
- Azylové domy ve Vídni: 760 míst a 52 bytů pro oběti* 8
- Práce s pachatelí násilí ve Vídni: základem je Duluthský model* 10
- Femcity: za pozitivní ženskou stránkou města Vídneň je magistrát* 12
- Prosinec v azylovém domě ROSA* 14

www.rosa-os.cz

www.stopnasili.cz

Nyní ROSU najdete i na Facebooku

facebook

Praze chybí specializované azylové domy i bezplatná linka pro ženy oběti násilí

Pomoc pro ženy, oběti domácího násilí ve Vídni a v Praze srovnávat lze, obě města jsou shodně velká. Vídeň má asi 1,6 milionu obyvatel, Praha má 1,257 milionu obyvatel.

Přesto je nesrovnatelná: počtem míst v azylových domech, telefonních linkách specializovaných pro ženy, možnostmi terapeutické a osvědčené práce s pachatelí násilí.

Ženy, které zažívají domácí násilí se mohou ve Vídni obrátit hned na čtyři utajené specializované azylové domy, které dodržují speciální standardy pro práci s týranými ženami.

Celkem je v Rakousku 30 specializovaných utajených azylových domů pouze pro ženy, oběti domácího násilí (podle EU má být 1 místo – na 10 000 obyvatel), v Rakousku mají 759 míst pro ženy, oběti domácího násilí, měli by zde mít 830 míst pro ženy, oběti domácího násilí).

Azylové domy jsou placeny Magistrátem města Vídneň, azylové domy si nemusí žádat o žádné granty, financování je automatické.

Tyto domy jsou propojeny v asociaci (ač jsou na různých místech Vídneň), vědí, kde je volné místo, mají i společné poradenské centrum.

V těchto azylových domech je kapacita 175 míst. Navíc mají ještě 52 azylových bytů

pro ženské oběti domácího násilí, pokud žádají ženy po odchodu z azylového domu sociální byt, přednostně jej dostanou.

S týranými ženami pracují pouze specialistky ženy. Přístup k ženám, obětem domácího násilí je na genderovém feministickém přístupu, a to nejen v ženských organizacích, ale i na Policii ve Vídni, tak v Intervenčním centru města Vídneň.

Ve Vídni mají non stop bezplatnou Help-linku pro ženy, ve kterých pracují opět jen specialistky v oblasti domácího násilí.

Jen ve Vídni mají 6 specializovaných linek pro ženy. V Intervenčním centru Vídneň pracují opět pouze specialistky na domácí násilí - ženy.

Ve Vídni bylo za rok 2012 vykázano 3 245 násilných osob. (V celém Rakousku bylo za rok 2012 vykázano 9 000 osob.)

Klienty intervenčního centra jsou ženy v 86,9 % a muži v 13,1 %. Muži jsou pachatelé v 90,4 % případů a ženy v 9,6 % případů, které intervenční centrum řešilo.

V Praze jsou pouze dva azylové domy pro ženy oběti domácího násilí s utajenou adresou: ROSA a Acorus. Pak jsou ještě

V Praze další nespécializovaná zařízení, která mají různé cílové skupiny od bytových a sociálních problémů po bezdomovectví, nefungují tu další specializované azylové domy, které umí pracovat s týranou ženou: speciální postupy a bezpečnostní plánování, aby se minimalizovalo riziko napadení. (Další dva podobné domy jsou jen v Brně - Magdalenium, Helena.) ROSA má 35 lůžek na utajené adrese, Acorus má registrovanou kapacitu 24 míst. To je na celou Prahu a okolí 79 míst.

V Praze (ale i celé ČR) zcela chybí non stop bezplatný telefon pro ženy, oběti domácího násilí, kde by pracovaly pouze ženy, specialistky.

V Praze bylo vykázano za rok 2012 pouze 138 násilných osob, (v období od 1.1. 2013 do 30.11.2013 bylo v Praze vykázano jen 135 osob).

V celé ČR za rok 2012 bylo vykázano 1 407 osob, za jedenáct měsíců roku 2013 bylo vykázano 1244 osob. Za celé období účinnosti vykázaní (2007—2013) bylo vykázano 7456 osob za celou ČR a celkem 506 osob za 7 let pak v Praze.

A statistiky zasažení populace násilím jsou přítom v celé Evropě téměř shodně: násilí zažívá každá třetí obyvatelka EU.

Zdena Prokopová

Přivítání na Ministerstvu pro ženy (Jacqueline Niavarani uprostřed)

Ženy v Rakousku mají ve Vídni své ministerstvo

Ministerstvo pro ženy bylo v Rakousku založeno v roce 1997. Nyní zde mají 6 oddělení. Zabývají se rozpočtem, podporou projektů pro ženy, rovným zacházením (např. i dodržováním kvót - 40 % žen musí pracovat ve veřejné správě), násilím na ženách, záležitostmi migrantek a Evropskými záležitostmi.

Pokud jde o rozpočet, dělají zde analýzu státního rozpočtu, toho, jak jsou vynakládány prostředky z hlediska genderu. Od roku 2013 mají nový rozpočet, koncept je zaměřen na výsledek. Kdo se zabývá veřejným rozpočtováním, musí brát v úvahu rovnoprávné

postavení, každý rok se musí psát zpráva o rozpočtu. V Rakousku je 69,6 % žen na trhu práce, což je nevíce v Evropě, mužů je zde na pracovním trhu 88 %.

Celkem 44 % žen zde pracuje na částečný úvazek. Minulá vláda předložila k posouzení veřejnosti, NNO i ministerstvem i Akční plán s 55 konkrétními opatřeními, jak zlepšit situaci žen na pracovním trhu. Hlavními cíli plánu jsou: pomoci ženám rozšířit pohled na zaměstnání, aby nevolily jen tradiční povolání, či studijní obory.

Chtějí podpořit ženy, aby pracovaly na plný pracovní

úvazek, a k tomu, aby byly dostatečně přístupné i možnosti školek pro děti.

Dále je cílem podpořit ženy na vedoucích pozicích. Dalším cílem je snížit rozdíl ve mzdách. Je povinné pro každou společnost uvést, kolik si u ní vydělá žena a kolik muž, např. pokud si někdo žádá o práci - tím se mu to usnadní otázka, o jaký plat by si měl říci.

Snaží se sladovat profesní i soukromý život žen. K tomu to cíli musí být i vytvořena místa pro děti do 3 let ve školkách.

Vláda na to dává prostředky,

nutná je i flexibilní pracovní doba.

A pokud jde o péči o děti, v Rakousku uzákonili i otcovskou rodičovskou, žena musí jít na mateřskou dovolenou 2 měsíce před porodem a může nastoupit do práce 2 měsíce po porodu. Otec může dostat 1 měsíc dovolené, ale neplacené, platí to jen ve státním sektoru.

V gesci tohoto ministerstva je i násilí na ženách - zabývají se i nucenými sňatky žen, rovnoprávným postavením mužů a žen i lesbiček - mají zde zákon o registrovaném partnerství, od 1.8.2013 si může partner adoptovat dítě partnera, ale cizí dítě zatím ne. ZP

Inspirace úspěchy Vídně: WAVE si vybralo ROSU

WAVE (Womens against violence Europe), nás (ROSA) vybralo z více kandidátských zemí jako jeden z Focal pointů ke studijní návštěvě vídeňských organizací pracujících se ženami oběťmi domácího násilí (28. - 31. 10. 2013). Kromě pracovníků centra ROSA, jsme do Vídně s sebou vzaly odbornice z oblasti soudnictví, policie,

oddělení péče o děti, ale i odboru rovných příležitostí pro ženy a muže Ministerstva práce a sociálních věcí, novinářku z ČTK. Během návštěvy jsme navštívily Spolkové ministerstvo pro záležitosti žen, rakouskou síť ženských azylových domů (AOEF), kancelář WAVE, ženskou Helplinku proti mužskému násilí, Intervenční centrum města Vídně, kancelář sdružení vídeňských ženských

azylových domů, poradenství pro muže pachatele násilí a odbor pro záležitosti žena města Vídně. Studijní návštěva pro nás v ROSE i kolegyně z dalších profesí, které se setkávají s násilím na ženách, byla výbornou příležitostí pro získání zkušeností s kvalitní a vyzkoušenou prací se ženami na genderovém přístupu, kterou v tomto zpravodaji z p r o s t ř e d k o v á v á m e .

Mgr. Martina Hronová

Zdena Prokopová, vedoucí azylového domu ROSA prezentuje práci s oběťmi domácího násilí v ČR ve WAVE ve Vídni.

Jen ve Vídni pracuje šest specializovaných helplinek pro ženy, Frauenhelpline pro oběti násilí je bezplatná

Vídeňská ženská linka

FRAUENHELPLINE proti násilí 0800 222 555 pro ženy funguje od roku 1999 každý den v nonstop provozu. Jsou prvním kontaktním místem pro ženy oběti násilí. Pracuje zde 10 až 12 žen, žádný muž. Pracovnice jsou i různých národností, mají zde dost migrantek. Občas volají i muži, ty pracovnice helplinky odkáží na mužské organizace. Pokud je žena v tísní a dá svou adresu, pošlou jí pomoc. Nyní otevřeli i poradnu pro nucené sňatky (od 15-22 let), jsou schopny zajistit překlad v různých jazycích. Jak nám řekla Suna Altun z Helplinky, na této bezplatné lince mají 30 až 50 hovorů denně, z toho se asi 25 hovorů týká násilí. A jak je linka financována: 100 % jde z Ministerstva pro ženy.

Bezplatná telefonní linka pro ženy a krizové poradenství pro ženy (děti přistěhovalců a mladé lidi), kteří jsou postiženi násilím poskytuje anonymní a důvěrné poradenství kromě němčiny i v arabštině, angličtině, bosensko-chorvatsko-srbském jazyce, rumunštině, řečtině, španělštině a turečtině.

Její smyslem je:

- *Rychlá pomoc v akutních situacích.
- *Objasnění současné situace, pomoc a poradenství.
- *Psychosociální krizové poradenství
- *Informace o právních a sociálních otázkách týkajících se násilí páchaného na ženách / přistěhovalkyních i dětech.
- *Cílená doporučení na regionální zařízení pro ženy.
- * Poskytnou ženám i další informace o poradenských a podpůrných službách v celém Rakousku.

ZP

Was ist im Falle von akuter Gewalt zu tun?

Nummer Polizei: 133 oder 112
SMS Polizei: 0900 | 133 133
(auch Notruf für Gehörlose)
Frauenhelpline: 0900 | 222 555

Fragen und Antworten

- ▶ Ich bin von Gewalt betroffen – was kann ich tun?
- ▶ Ich kenne eine Frau, die von Gewalt betroffen ist – was kann ich tun?
- ▶ Welche Formen der Gewalt gibt es?

Aktuelles

Filmnacht

Am 22.11.2013 findet ab 17:30 im Schikaneder-Kino eine Filmnacht zu dem Thema Gewalt an

Aktuelle Größe: 100%

Ženy pomáhají ženám: navštívily jsme centra ve Vídni

Informationsstelle gegen Gewalt (Informační centrum proti násilí), Verein Autonome Österreichische Frauenhäuser (sdružení autonomních rakouských ženských azylových domů—AOEF) ve Vídni, slaví 25 let výročí, 15 let zde mají non stop linku a 35 let u nich mají azylové domy pro ženy, oběti DN, říká ředitelka OEF Maria Rösslhuber.

Sdružení rakouských ženských azylových domů pomáhá ženám obětem násilí a jejich dětem. Tyto azylové domy jsou otevřeny všem ženám obětem násilí, bez ohledu na národnost, příjem nebo náboženství. Maria Rösslhuber sděluje, že jsou autonomní sítí pro ženské organizace v Rakousku. Koordinují celé Rakousko - dělají konference, setkání, propagaci, marketing. Spolupracují se všemi azylovými domy - vždy jako celek, podporují se navzájem.

Informační centrum ve Vídni má 3 programy:

* Informační centrum pro oběti násilí

* WAVE – na Evropské úrovni

* Non stop linku – Frauenhelpline - od roku 1998.

Mají 22 pracovnic.

V Rakousku práce s týranými ženami a boj proti násilí na ženách začal v 70. letech, první azylový dům byl založen v roce 1978. Nyní je zde 30 specializovaných azylových domů pro ženy a děti - celkem mají 759 míst pro ženy a děti, měly by mít – až 830 míst, neboť má být podle direktiv EU 1 místo – na 10 000 obyvatel.

Mají mapu Rakouska, kde jsou vyznačené azylové domy, a ve kterých částech chybí, chodí s mapou za politiky, aby se to změnilo. Mária dodává, že moc úspě-

chů nemají, ale nevzdávají to.

AZYLOVÉ DOMY v Rakousku nejsou závislé na politicích, jsou nezávislé. Je to důležité, aby mohly bojovat za týrané ženy a to i v náboženských otázkách (ženy se samy třeba rozhodnou, zda půjdou na přerušování těhotenství.)

Jsou zde speciálně vyškolené pracovnice pro ženy a děti, a to i v cizích jazycích.

Cílovou skupinou jsou jen týrané ženy, jak říká Maria, k účinné pomoci je vždy nutný jen jeden cíl.

PRIORITY azylových domů pro ženy jsou:

* Bezpečí a ochrana.

* Poskytnutí poradenství.

* Doprovozání na úřady.

* Psychosociální podpora, pokud jsou ženy zraněné, i lékařská pomoc.

* Doprovod na Policii.

* Podporují vlastní rozhodnutí.

* Pomoc při dalším uplatnění, nalezení dalšího ubytování.

* V některých azylových domech je prioritou i další vzdělávání.

A na jakých principech zde pracují?

* Prvořadý je feministický přístup.

* Ženy pomáhají ženám.

* Právní služby.

* Týmová práce.

* Anonymita, neposílají žádné zprávy o týraných ženách.

* 24 hodinová služba.

* Domy jsou zdarma, pro ženy, které jsou bez prostředků.

* Týrané ženy jdou rovnou do azylového domu, nejsou před tím někde jinde.

Kromě přímé práce, prevence násilí, provozu linky, je zdejší centrum hlavním místem WAVE (Womens against violence Europe), jehož Focal pointem za ČR je i ROSA.

Více info najdete na <http://www.wave-network.org/> <http://www.aoef.at/>

Intervenční centrum Vídeň: 3500 vykázaných ročně

Město Vídeň má 1,6 milionu obyvatel, samo Rakousko má 8 milionů obyvatel. Zákon o Vykázání je součástí legislativy od roku 1997, další úpravy novelizační pak proběhly v roce 1999, 2002 a 2004 (zákon o policii, soukromé právo, včetně práva obětí).

Mají federální akční plán - jeho součástí je novela o domácím násilí, které zahrnuje dlouhodobé fyzické a psychické násilí. Vykázání je zde možné na 14 dní, poté je možné prodloužit až na 4 týdny předběžným opatřením.

Podmínky vykázaní jsou v zákoně o policii, kdy se především jedná o bezprostřední útok na zdraví osoby. Policie reaguje na to, že došlo

k ublížení na zdraví, či že je zde hrozba nějakého násilí. Vykázání se týká všech - bez ohledu na věk, vzdělání, národnost. Nerozhoduje, zda je to byt násilné osoby, okamžitě osobu vykáží, odeberou klíče, nesmí se do bytu či domu vrátit po dobu 14 dní. Pak je možné vykázaní rozšířit i na zákaz přiblížení se k mateřské školce, škole, pokud má ohrožená osoba děti do věku 14 let. Policie dohlíží na vykázaní, během tří dnů od vykázaní jede zkontrolovat, zda je příkaz dodržován. Pokud není a násilná osoba se vrátí, dostane okamžitě pokutu 360 EURO, pokutu dostane i oběť, pokud nařízení porušila a násilnou osobu vzala do bytu. Během 14 dnů si pak oběť podá žádost o předběžné opatření k soudu, tím jde prodloužit vykázaní o 2 týdny. Při vstupu policie do bytu, musí policie oddělit oba účastníky od sebe, poučit oběť o jejich právech ale i o sankcích, poučen je i násilník,

Pracovnice IC města Vídeň a policista Harald Hofmayer (vrchní policejní komisař města Vídeň).

jsou mu odebrány klíče. Policisté informují ihned intervenční centrum, vesměs již do 2 hodin od vykázaní.

Pokud násilná osoba poruší příkaz, dostane pokutu 360 EURO, při dalším porušení již následuje vazba. Pokud jsou doma děti, informace se dává i na OSPOD.

Předběžná opatření je upraveno zákonem. Definice ochrany: **pokud ohrožené osoby žijí stále společně či jsou nuceny se v setkávat s násilnou osobou a je to pro ně nesnesitelné.**

Podmínky pro předběžné opatření jsou: fyzické či psychické násilí a nebo hrozba dalším násilím. Násilná osoba se pak nesmí přiblížit k domovu, k práci, či ke škole, školce, oběť ho také ale nesmí kontaktovat a to jak sms, e-mailem, telefonem, či pokud se náhodou potkají, nesmí se s ním zastavit a bavit se.

Předběžné opatření je tedy na 4 týdny, ale lze pak prodloužit i na 6 měsíců, pokud není vyřízené

trestní řízení. Když spolu partneři nežijí, předběžné opatření lze prodloužit až i na 1 rok, s určením míst, kam násilná osoba nesmí jít - např. k práci, škole atd. O další rok lze předběžné opatření prodloužit, pokud nařízením násilný partner nedodrží. Oba typy předběžného opatření lze kombinovat

STALKING je trestným činem v Rakousku od roku 2006. Intervenční centrum dostává zprávy od Policie. Definice: osoba sleduje jinou osobu proti její vůli, poškozují ji a její způsob života nepřijatelným způsobem. Předběžné opatření lze prodloužit až na 1 rok. Stalking - pronásledování se vztahuje i na Facebook, sms, e-mail, nechtěné posílání zboží, dárků. **Pronásledování by mělo trvat alespoň 3 měsíce, někdy i méně (pokud jej situace vyhrocena a nebezpečná).**

INTERVENČNÍCH CENTER je v Rakousku 9, jedno v každé spolkové zemi. Platí je Ministerstvo vnitra z 50 % a z 50 % Ministerstvo pro ženy. Poradenství je pro oběti zdarma.

Intervenční centrum ve Vídni - má 20 poradkyň, sociálních pracovníček, s právním zaměřením - pracují zde pouze ženy. První směna pracuje 8.30 - 14.00 (vždy 2 pracovnice) a druhá směna pracuje 14.00 - 20.00 (vždy 2 pracovnice). Jsou zodpovědné za přijetí nových obětí, většinou je kontaktují e-mailem, či telefonem, někdy jim volají ženy před vykázaním.

Součástí práce je proaktivní přístup, kontaktují oběti samy, nikoho ale nenutí, musí nechat ženám čas na rozhodnutí.

O vykázaní se Intervenční centrum dozví již za 2 hodiny po vykázaní, hned volají oběť, aby jí nabídly pomoc. Pokud telefon žena nepřijímá, pošlou jí dopis, kde jí sdělí vše o vykázaní, jak

dlouho vykazání trvá, na co se vztahuje, podají informace o předběžném opatření, a nabízí jí pomoc se sepsáním předběžného opatření, informace i o trestním stíhání, dále nabízí psychosociální i právní pomoc. Řeknou, kam může sama volat a dají jí telefonní číslo. Vše je bezplatné.

Intervenční centrum dělá i bezpečnostní plány, středně dlouhé i dlouhodobé poraden-

ství, fungují i jako zprostředkovatelky mezi obětí a dalšími institucemi. Několik kolegyně spolupracuje s Poradnou pro násilné muže.

Pro oběti nabízejí psychické a právní vedení, před a po zahájení soudního řízení. Organizují právní pomoc advokátek pro oběti. Advokátky pro oběti platí Intervenční centrum, takže pro oběti je vše bezplatné. Rozlišují mezi případy civilními a trestní-

mi. Pokud je oběť v trestním řízení, snaží se, aby byla na tajném místě (například v utajeném azylovém domě).

STATISTIKA: za rok 2012 měli ve Vídni 3 245 vykazání, celé Rakousko za 1 rok vykazuje 9 000 vykazání.

S intervenčním centrem úzce spolupracuje i Harald Hofmayer, vrchní policejní komisař, který prezentuje boj proti genderově orientovaně-

mu násilí v Rakousku. Harald Hofmayer začínal jako pochůzkář, poté studoval právo, je policejním právníkem. **Jak říká, násilí je založeno na pohlaví, genderově podmíněném násilí. Evropská komise určila, aby se v EU tento termín používal.** On sám byl v listopadu 2012 v ČR na konferenci o domácím násilí a jeho dopadech.

Začíná svou prezentaci ukázkou plakátu ženských azylových domů ve Vídni, kde je zobrazena žena ležící v posteli umístěné na ulici, slogan říká: „LOŽNICE JE ČASTO NEJNEBEZPEČNĚJŠÍM MÍSTEM“.

Policisté musí rozeznat znaky domácího násilí. Jejich cílem bylo vytvořit speciální jednotku. To se jim podařilo v roce 2007, v roce 2009 je tato praxe rozšířena na celou Vídeň. V roce 2011 už každá policejní stanice v okrsku musí mít alespoň jednu specializovanou jednotku na domácí násilí.

Harald Hofmayer uvádí čtyři pilíře genderově orientovaného násilí. Cílem je zmírnit a ukončit riziko. K vyhodnocování rizik – využívá počítač s programem vyhodnocení rizik, kde je možná eskalace násilí, kde je vysoké riziko. Používá jej k analýze dat, s cílem zabránit násilí.

Součástí práce týmu je i:

- *Odhad nebezpečí pachatele násilí a jeho profil.
- *Musí dynamice násilí rozumět, vedou i konference o rizikových faktorech násilí.
- *Mají tým lidí cca -5 policistů.
- *Nezabývají se jen osobou, ale situací, která může přijít. Jak říká, „riziko vnímání je proměnné v čase, za 5 minut může být vše jiné“

Druhým pilířem je proaktivní ochrana oběti, která zahrnuje:

- *Poradenství, pohovory.
- *Vykazání – k ukončení a zastavení násilí.
- *Vysvětlení ochranných opatření. Takové prostředky zvýší sebevědomí oběti.

Třetím pilířem je pochopení

významu preventivních no-
rem a hodnot:

*Nutné je proškolení pracov-
níků.

*Snaží se vyvolat pozitivní pří-
stup.

*Musí dávat pozor, aby nedošlo
k eskalaci násilí.

*Informují oběť, že si násilného
muže zvou k výslechu.

Než dojde k rozhovoru
s pachatelem, je třeba si podle
komisaře zodpovědět:

*První je akceptovat odpověď.

*Je pachatel připraven na reflexi?

*Není socio-patologický jedinec?

Všechny informace zaznamenají.

Při vedení rozhovoru je důležitý:

*Přímočarý a zdvořilý přístup
orientovaný na budoucnost.

Hovoří s pachatelem i o jeho
chování v budoucnu.

*Zdůraznit, že to co udělal, ne-
jde změnit, ale jde změnit bu-
doucnost.

*Používat kondicionál: „ Jestli-
že..., tak...“

*Vysvětlit mu, že ponese násled-
ky, neříkat to ale jako výhrůžky.

*Nutná je otevřená komunikace
s pevně stanovenými pravidly, že
i jeho chtějí vyslechnout.

Čtvrtý pilíř: aktivity na záklá- dě odborných znalostí

*Nutnost vyškolení policisty v
genderově podmíněném násilí.

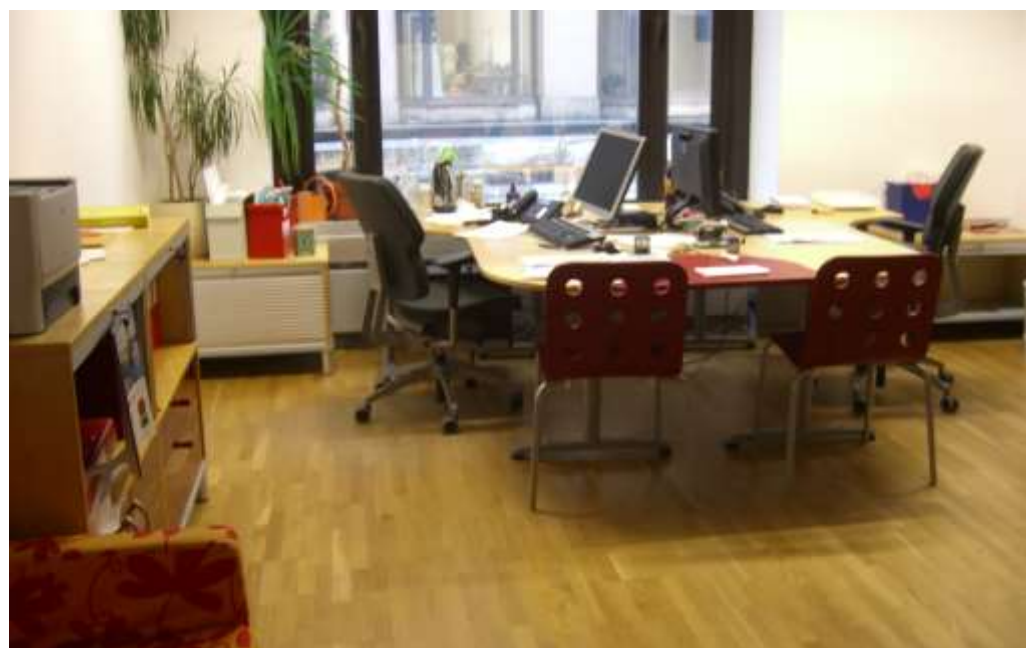
*Aby rozuměli, jak reagují oběti
a jak pachatelé.

*Vztahuje se to i na děti, a není
podstatné zda děti jsou oběti, či
jen svědci.

*Musí rozumět tomu, proč ženy
zůstávají v násilném vztahu,
proč oběti nepřístupují na
ochranné plány.

*Nutné je celonárodní školení
policistů a navazující kurzy pro
policisty, specializovaní policisté,
pokročilé specializované jednot-
ky, mezinárodní výměna zkušeo-
ností (sít'ování).

Policisté z týmu Haralda Hofma-
yera spolupracují s Intervenčním
centrem - ty jsou pro ně nejdůle-
žitější partner, pak s dalšími in-
stitucemi. **Je nutná spolupra-
cující síť- pak se lépe zajistí
bezpečí osob, říká vrchní poli-
cejní komisař Harald Hofma-
yer** (foto vpravo). ZP

Azylové domy ve Vídni: 760 míst a 52 bytů pro oběti

První azylový dům ve Vídni byl založen v roce 1978 – díky političce a učitelce sociální práce. V roce 1980 již fungovaly 2 domy - díky sociální demokratce (Johana Donaut).

V roce 1992 vzniklo poradenské centrum azylových domů. Od roku 1996 zde mají třetí azylový dům, ale aby nebyly dlouhé čekací doby, mají od roku 2002 i čtvrtý azylový dům. Od roku 2006 mají v každém azylovém domě specializovanou pedagogickou pracovníci, která se věnuje práci s dětmi. Kromě čtyř ženských azylových domů pracujících na stejných principech, mají ještě 52 bytů, kam mohou přijít ženy

z azylových domů.

Jak nám řekla MARTINA HOPP z Asociace pro azylové domy ve Vídni, všechny čtyři azylové domy, byty a poradenství financuje Magistrát města Vídně.

Cílové skupiny těchto domů jsou pouze ženy - oběti fyzického, psychického, sexuálního či ekonomického násilí od současného či bývalého partnera, či manžela, či dalších členů rodiny. Nejvíce násilí ale je od bývalých či současných partnerů. Přijímají ženy bez ohledu na národnost, přijímají ženy oběti, i pokud nemají peníze. Podmínkou je, aby byly soběstačné, byly zdravé a mohly se o sebe postarat. Dva azylové domy mají bezbariérový přístup.

V říjnu zde oslavili výročí – 35 let od založení prvního azylového ženského domu ve Vídni.

Kromě obětí fyzického násilí nyní mají více i psychického násilí, které se špatně dokazuje.

Ve všech čtyřech domech je maximální denní kapacita 175 žen a dětí. Dále mají i 52 bytů jako následnou pomoc.

Azylový dům má bezpečnostní opatření, kamery na domě i na rohu domu, v domě mají dvoje dveře, ty jsou stále zavřené, vrátne pustí dovnitř, jen koho znají (vše sleduje kamera).

Vloni zde došlo k tragédii, muž sledoval svoji ženu, když vyšla z azylového domu k mateřské školce vzvednout dítě, napadl jí a zabil. Proto je důležité

S ženami vypracovávat bezpečnostní plány a pravidla. Žena je v bezpečí uvnitř, ale když vyjde na ulici, je v nebezpečí a na to musí stále myslet. Proto musí ženy podávat i žádosti o předběžné opatření.

I v azylových domech ve Vídni mají problémy s násilnými muži, kteří někdy ženu pronásledovali a dali pak adresu ženského domu na web.

Přijetí do azylových domů je možné 24 hodin denně, tyto azylové domy mají společnou bezplatnou linku 05 77 22. Non stop telefon funguje 24 hodin denně. Na této lince poskytují poradenství, ochranu před násilím, pomáhají zajištění bezpečí. Strídají se na ní po týdnu – první, dru-

hý, třetí a čtvrtý azylový dům. Když týraná žena zavolá, vyhodnotí situaci a pošlou jí do azylového domu, který je pro ní nejbezpečnější.

Po přijetí následuje krizová intervence, případně i lékařské ošetření, mapují historii násilí, vyhodnocují rizika, poskytují doprovod k lékaři, na policii.

Až 40 % žen opouští azylový dům po několika dnech v rozmezí 1 až 14 dní, proto je důležité jim dát co nejvíce informací a posílit je.

Dalších 50 % žen je v azylovém domě 15 dní až půl roku, 10 % žen až 1 rok. Většina je zde po dobu půl roku.

Podstatné pro jejich práci je :
PORADENSTVÍ
PODPORA
DOPROVOD

Většinou se ženy oběti násilí z nejhoršího dostanou kolem 2 týdnů.

V ženských azylových domech pro oběti násilí mají i migrantky, situace je u nich komplikovaná, často nemožno získat povolení k pobytu, neumí cizí jazyk, jsou závislé na svém partnerovi, pokud se dostanou do azylového domu, jsou tu nejdéle, nemají kam jít.

Pro děti v ženských azylových domech mají specializovaný personál, brali zde původně jen chlapce do 14 let, nyní někdy i do 18 let – diskutovaly zde o tom hodně.

Poskytují i dětem tyto služby:

- *Individuální poradenství.
- *Specifická témata.
- *Domovní schůzky, i děti se vyjadřují.
- *Nabízí i terapii u chlapců, svědků DN.

Řeší také problémy s matkami, a to zejména otázky styku dítěte s násilným

otcem, zda je vhodný či ne, někdy azylový dům podá trestní oznámení na otce dětí – je-li tam přítomno týraní.

Po příchodu do azylového domu je nutné dětem změnit školku, školu.

Pokud jsou ženy závislé na alkoholu, drogách, nemožno je do těchto azylových domů přijmout, ale fungují i Charity, kam by mohly jít. Nejprve se ale musí zbavit závislosti.

Ženy pak z azylového domu odchází do jiných neutajených azylových domů, či někdy zpět k násilnému muži, či se jim podaří získat byt. Ve Vídni ale mají i komunitní, obecní byty, kde mohou být po opuštění azylového domu 1 rok.

Kromě azylových domů funguje na jiné, také utajené adrese poradenství pro ženy, oběti domácího násilí, kterým nehrozí riziko, či nejsou ještě rozhodnuty odejít ze vztahu.

Jedná se někdy o problémy ve vztazích, radí v trestním stůhání, jak mají postupovat. Také se jedná o asistenci při soudním jednání, spolupracují i s policií, vyhodnocují riziko násilí, připravují s obětmi bezpečnostní plány.

Mezi základní principy práce čtyř ženských utajených azylových domů ve Vídni opět podle Marty Hopp patří:

- * Ženy pro ženy.
- * Straníci poradenství.
- * Anonymita- zachovávají důvěrnost.
- * Spolupráce s OSPODEM.
- * Podpora obětí, odpovědnost je vždy na pachateli DN

Výbornou zkušenost a spolupráci mají s Magistrátem města Vídeň. Pokud požádají Magistrát Vídeň o sociální byt pro oběť – vesměs jim ho urychleně přidělí.

Zdena Prokopová, vedoucí azylového domu ROSA a Martina Hopp ze čtvrtého azylového ženského domu ve Vídni.

Současná reklamní kampaň Vídeňských ženských azylových domů chce informovat širokou veřejnost o problematice sexuálního násilí v partnerských vztazích. Postižené ženy by měly být povzbuzovány a podporovány, aby v takových situacích vyhledaly odbornou pomoc. Žena, oblečená v noční košili žena kráčející temnou stranou ulice, bosa, v úzkosti, může být obrožena. Zde ale metafora odkazuje na mnohem větší nebezpečí ve vlastní posteli: manžel může kdykoli přijít, drama nastává ve vaší vlastní posteli, vlastní ložnici.

<http://www.frauenhaeuser-wien.at/werbekampagne.htm>

Práce s pachateli násilí ve Vídni: základem je Duluthský model

Men Councelling Center in Vienna vede Mgr. Heinrich KRAUS. Organizace vznikla v roce 1985, pracuje zde 30 lidí – více mužů terapeutů (a několik žen). Mají různé projekty, jedním z nich je práce s pachateli násilí. Ta má tři části: 1) práce s násilnými osobami, 2) spolupráce s Intervenčním centrem, které pomáhá ženám, obětem domácího násilí těchto mužů a 3) spolupráce s ostatními organizacemi.

Celá 1/3 násilných mužů přichází do tohoto programu dobrovolně, 1/3 je doporučena OSPODEM a 1/3 je doporučena soudem.

Jaké kroky učiní, když jim zavolá pachatel domácího násilí?

Především to musí být přímo pachatel násilí, ne někdo z příbuzných. Na osobní schůzce spolu sepíší dohodu – a sice, že násilný muž nebude pít, dopouštět se násilí vůči své ženě či rodině, nebude brát drogy, bude pomáhat své ženě v domácnosti. Pokud tuto Dohodu násilný muž podepíše, jedná se o OČISTNOU fázi, do které je přijat.

Pak dojde ke zhodnocení, udělá se odhad nebezpečí, jak je tento muž násilný, nebezpečný, co s ním tedy budou dělat, jak s ním budou pracovat.

Mají s ním 2 sezení, kde také muž vyplní DOTAZNÍK a vedou s ním strukturovaný rozhovor, pak při každém sezení zjišťují jaký je výsledek jejich zhodnocení. Když poté tento muž projde *očistnou fází*, dostane se do tzv. OČISTNÉ SKUPINY, která je motivující, aby podstoupil další sezení.

Ve skupině se začíná defi-

nicí násilí, kdy odpovědnost za násilí má vždy ten, kdo se ho dopouští, motivují ho ke spolupráci, informují ho o násilí (jedná se o trestný čin), pak může násilný muž podepsat, že se účastní této skupiny. Centrum pro muže pak informuje Intervenční centrum, aby to následně informovalo týranou ženu, že její násilný muž vyhledal jejich službu. Do skupiny nevezmou muže s jinými problémy, např. pedofila, posílají je pak do jiné skupiny, která je na to zaměřená, mimo jejich centrum.

Tato poradna pro násilné muže, pak každý měsíc vyhodnocuje, totéž dělá i Intervenční centrum (v kontaktu s týranou ženou). Poradna pro muže a Intervenční centrum se vzájemně setkávají a hovoří o společných případech. A to pokud jsou muži v očistné či již školící skupině. Dochází tedy k výměně zkušeností.

Pokud je násilný muž přijat do další fáze - jedná se pak o TRÉNINKOVOU SKUPINU. Mají zde dvě otevřené skupiny, a když je násilný muž přijat, musí se ihned zapojit do práce v této skupině. Skupiny jsou strukturované, vždy na určité téma, osnovou pro ně je Duluthský model z USA.

Každý násilný muž se musí zúčastnit **32 setkání**, a to jedenkrát týdně, pokud chybí, vždy musí setkání nahradit.

Na konci tréninkové skupiny přijde vždy zhodnocení: porovnávají výpovědi násilného muže u nich a týraných žen v Intervenčním centru (IC). Někdy může být i společné setkání všech v IC, ale málokdy se to tak stane.

Tato tréninková setkání jsou

otevřená, probíhají 1x týdně 1,5 až 2 hodiny, jsou zde dva školitelé, vesměs 1 muž a 1 žena, a pak tam je vždy ještě pozorovatel, který píše poznámky, nezasahuje do setkání.

Mají strukturované různé moduly těchto skupin.

V těchto skupinách opět začínají definicí násilí na ženách a domácího násilí (podle Duluthského modelu z Minnesoty, USA): jedná se o genderové pojetí násilí, kdy jde o moc a kontrolu nad druhou osobou, nejčastěji muže nad ženou, odpovědnost za násilí má vždy ten, kdo se ho dopouští.

V první části tedy jde o seznámení, o výklad genderového pojetí násilí, jakou zde násilný muž vidí svou roli. Hovoří o odpovědnosti za násilí, že jde o moc a kontrolu. Snaží se pracovat i s novými informacemi, aby nepoužili další násilí, aby vždy volili jinou alternativu, popíší jim jinou strategii, jak odmítnout násilné chování. Pokaždé opakují v jednotlivých modulech základní pravidla, zaměřují se na vztah muže a ženy.

Jeden z názorů mužů je: „žena provokuje, proto jí bije...“

Jde o to, že v žádném případě násilný muž nepřijímá odpovědnost za své násilné chování, za své činy.

Dalším tématem je fyzické násilí, snaží se muže naučit, že fyzické násilí přichází po nahromadění zloby a není to jediná cesta, řešit to násilím. Jsou i jiné cesty, jak z toho ven. Dělají si stupnici naštvaní od 0 do 10, kde 0 znamená vše je O.K., 10 znamená výbuch. Pojmou si jednotlivé stupně hněvu, menší, větší,

různé typy naštvaní, snaží se aby násilný muž si všiml již počátečního stupně hněvu, že už jsou třeba na dvojce, a ne už na šestce. Mají pozorovat, co to s nimi dělá, neboť hněv se dotýká celého těla. Jedná se o hormonální reakci v těle. Tyto hormonální projevy jsou vidět: začnete rychleji dýchat, rozbuší se srdce a pak dojde k násilí. Velmi často k tomu dojde v kuchyni, ale pokračuje třeba až do obýváku.

S mužem pak vypracovávají **bezpečnostní plán**: na základě toho, jak se cítí, kdy přichází i možnost násilí, kdy si hraje s myšlenkou „že už jí udeřím“. Pracují i s dalšími pocity, se strachem, někdy se může násilný muž cítit poníženy, degradovaný. Snaží se tyto pocity rozpoznat. Všimají si, kdy začal muž být násilný, co se tenkrát stalo.

Muži dostanou domácí úkol: aby si psali DENÍK, kdy byli naštvaní, sami se hodnotí na jakém stupni asi byli, a to v průběhu několika týdnů.

Dělají s nimi techniky přerušení hněvu, tzv. time techniku. Když násilný muž zjistí, že se naštve, má ihned z této situace odejít. Nutné je to ale partnerce vysvětlit předem, aby věděla, proč odchází pryč. Nesmí se to ale zneužívat, jen když jde o velký hněv. Učí zde muže, co pak mají dělat a co ne. Nesmí pít žádný alkohol, nemají jít ven a řídit auto. Techniky směřují do klidu – dýchací techniky, kognitivní techniky. Týká se to tedy hlavně fyzického násilí.

Psychické násilí je také velmi důležité, neboť je zde stále hrozba, že dojde k fyzickému násilí. Psychické násilí vůči ženám je velmi časté. V tomto centru používají rovněž KOLO MOCI (cyklus násilí) - které jim ukazují. Muži se sami mají ohodnotit, kde se zrovna nachází. Pracují s muži na KRITICKÝCH bodech partnerství, zjišťují jak jim to šlo.

Trénink je zaměřený i na komunikaci a zvládnutí konfliktu. Oni se snaží o JÁ sdělení. Jedná se i o aktivní naslouchání. Snaží se rozpoznat stádia konfliktů, např. kdo co platí, někdy jde pak obviňování až do osobní roviny.

Jak probíhají skupiny? Většinou začínají vždy úvodním kolečkem se dvěma otázkami:

První otázka: *Jak se momentálně cítí?* Muži nesmí odpovědět stručně, je to cvičení na uvědomění si sama sebe (nestačí tedy jen *Dobře*). Druhá otázka: *Byli agresivní v příběhu minulého týdne?* Pokud je odpověď ANO, zaměří se na to ve sku-

pině. Důležité je se vracet k tomu, co muž podepsal ve Dohodě, ale často si ani neuvědomí další formy násilí. Pokud došlo k násilí, zprostředkují i pohled té ženy v IC - aby sdělila, co se stalo. Někdy při nedodržení nenásilného chování muže vyloučí ze skupiny, nebo není-li to příliš závažné násilí, volí osobní konzultaci.

Podmínkou přijetí do skupiny pro muže je: muži musí mluvit německy, pokud nemluví, mohou zprostředkovat anglicky mluvícího terapeuta, měli i srbochorvatštinu, to již ale nemají. Další podmínkou je: žádný alkohol, drogy, takový muž se musí nejprve léčit.

Důležitý je i vztah klient — terapeut. Není možné jim třeba říkat: „co jsi to udělal, vždyť jsem ti to říkal...“, pak dojde k odporu klientů. Vztah terapeutů s klienty je někdy více než techniky.

Psychoterapeut Heinrich KRAUS pracuje především na kognitivním feministickém přístupu. Heinrich KRAUS

měl v péči osobně přes 600 mužů (za 10 let tam byly v programu pro pachatele maximálně 2 ženy), a nenašel žádného muže, který by řekl, že je násilníkem, chtějí mít většinou dobrý vztah se svou ženou.

Teprve na konci terapie je možná i párová terapie, psychoterapie.

Heinrich Kraus říká, že aby se všichni pachatelé násilí změnili, je neracionální představa. Někdy mohou mít tito muži poruchu osobnosti, hraniční poruchu osobnosti, pak nejde očekávat, že se za půl roku práce změní.

Jak říká dále, mělo by se více rozlišovat, není vždy možný stejný přístup, někdy je vhodnější osobní, individuální konzultace.

Důležitá je i kooperace s Intervenčním centrem, které pomáhá týraným ženám.

Mgr. Heinrich Kraus doplňuje i mezinárodní statistiky: podle skotské studie až 30 % mužů páchá v době léčby dále násilí, dle studií v USA až 20 % mužů v době péče, léčby se

dopouští násilí. Při analýze ve vězení situaci studie konstatuje, že až 70 % mužů se k násilí vrací.

Mgr. Heinrich Kraus doplňuje i vlastní statistiky z práce s pachateli, jak a co se podařilo:

12% mužů bylo vykázáno, 17% bylo vykázáno z tréninku, 30% nebylo přijato do tréninku, 43% co bylo vyloučeno z tréninku, jsou nejvíce násilní.

Kdo celý trénink dokončí, je ve svém budoucím životě více úspěšný.

Ze 600 mužů za 10 let, které měl Mgr. Kraus v péči, dokončilo terapii 120 mužů.

Jak je práce s pachateli, násilnými muži, ve Vídni financována?

Zpočátku ji financovalo Ministerstvo vnitra, poté Ministerstvo pro ženy i Ministerstvo sociálních věcí.

Mgr. Martina Hronová

Femcities: za pozitivní ženskou stránkou města Vídeň je magistrát

Vídeňský magistrát má vlastní oddělení pro ženy a rovnost. Přesvědčila nás o tom Martina K. Sommer, **koordinátorka na Magistrátu města Vídně**, dříve pracovala řadu let ve WAVE. Oddělení pro ženy (Frauenabteilung der Stadt Wien—MA 57) má 8 oddělení, v každém odboru je jedna žena (radní) zodpovědná za genderovou rovnost. Mají například speciální radní pro záležitosti žen, speciální sekci genderového rozpočtování, sekci zabývající se zdravím žen.

Odbor 57 funguje od roku **1991, spadají pod něj například všechny čtyři ženské azylové domy, které magistrát Vídně platí.**

Jejich principy jsou:

- *Proaktivní přístup.
- *Ženy, které jsou v nevýhodě, jaké mají problémy.
- *Rovné příležitosti žen a mužů v rodinném i pracovním životě.
- *Jak dosáhnout na rovnoprávnost (stereotypy mezi muži a ženami).
- *Dosáhnout stejného odměňování za stejnou práci.
- *Pohled na domácí násilí.

V roce 1991 měl tento odbor 8 lidí, nyní v roce 2013 mají již 46 zaměstnanců. V roce 1991 měli k dispozici 1,8 milionů EURO, nyní roce 2013 je to 8 000 000 EURO.

V roce 2013 je rozpočet určen takto:

- *61 % pro azylové domy pro týrané ženy,
- *16% na projekty-menší projekty, brožurky,
- *22% na příspěvky NNO,
- *1% na malé projekty.

Tedy 82% rozpočtu jde na

provoz azylových domů i na přechodné ubytování a konzultační centrum, vše jde z rozpočtu odboru 57 magistrátu.

Ve Vídni funguje 30 ženských neziskových organizací – také je zčásti financují, peníze jim dávají na 1-3 roky, aby si NNO mohly plánovat své cíle a mohly je naplnit.

Na malé projekty pilotní – dávají do 5000 EURO.

Zabývají se i dalšími ženskými tématy v rámci projektu **Femcities (ve kterém zatím Praha není účastna).**

www.femcities.at

- *Genderová rovnost
- *Studie o ženách
- *Jsou členkami pracovních skupin(genderový pohled)
- *Sít'ování (networking) na úrovni městských organizací

Mají nový nástroj - **Vídeňský monitor rovnosti** - ukáže genderové nerovnosti. Publikaci k rovnosti vydají v roce 2014. Koordinují dohledovou skupinu zabývající se sexismem.

Pod tento odbor magistrátu patří i Oddělení Helpline-71719, což je další vídeňská linka pro ženy, poskytuje právní informace, je možné si domluvit i osobní schůzky.

Mají i ženský konzultační autobus, kde mohou dát konzultační pohovory - autobus objíždí Vídeň, konzultační služby jsou poskytovány i v jiném jazyce, chtějí ukázat, že se jich ženy nemusí bát. Poradenství je poskytováno v autobusu, anonymně.

24 hodinový non stop telefon: je na tajné adrese, zaměřuje se na fyzické, psychické, sexuální násilí. Poskytují online konzultace, i pak osobní konzultace, ale i například

doprovod na soud, do nemocnice. Linka je určena nejen obětem, ale i jejich příbuzným, kteří také hledají pomoc.

Odbor a jeho akce jsou samozřejmě podpořeny oddělením publicity, pořádají kampaně, propagační akce, vydávají řadu publikací zaměřených proti násilí na ženách, publikace pro ženy jsou dostupné ve 13 jazycích (včetně češtiny). Mají web pro mladá děvčata.

Jejich další akcí je „Sexistická reklama“ - zveřejňují ty nejhorší sexistické reklamy, pokutu firmám sice dát nemohou, ale pro ně je už zveřejnění ostuda.

Odbor připravuje i akce, například k MDŽ 8. března, kdy je den otevřených dveří

na Magistrátu a přichází až 2000 žen a je to spojeno s veletrhem NNO. V dubnu pořádají Den dcer (děti od 11- 16 let), je určen matkám, dcerám, zaměstnankyním.

Pořádají i preventivní kampaně - například pro mladé dívky: pozor na situace, kdy ti v baru někdo něco nakape do pití. Další slogan z plakátů hlásá „NE znamená NE“ (zaměřeno na sexuální obtěžování). **Kampaně proti násilí na ženách „Pevný postoj proti násilí na ženách“**- kde jsou součástí fotografie, kde je nápis a pevné rozkročení **oslovili významné osobnosti, zpěváky sportovce.**

Kampan "Správný postoj: proti násilí" byla iniciativa radní Sandry Berger. Vyšla z odboru žen hlavního města Vídně, která podporuje 24-hodinový provoz telefonní linky pro ženy ve spolupráci s Asociací vídeňských ženských azylových domů.

ROSA v listopadu oslavila dvacet let pomoci ženám

ROSA, nezisková organizace pomáhající ženám-obětem domácího násilí, oslavila v listopadu 2013 již dvacet let od svého založení. Za tuto dobu se mnohé změnilo: zatímco

v počátcích šlo o organizaci, která fungovala výhradně na dobrovolnické bázi a jen díky nadšení svých členů, dnes se jedná o profesionální sdružení, jehož práce je uznávána nejen ostatními „neziskovkami“, ale i státními orgány a odbornou veřejností.

Za dvacet let ROSA dokázala mnohé. Došlo k vybudování poradenského centra, otevření prvního azylového domu a následně i bytů s utajenou adresou. ROSA ale především pomohla velké řadě žen a jejich dětem: formou opakovaného psychosociálního poradenství poskytla opakovanou pomoc 2 932 klientkám, azylové ubytování pomohlo za období 1998-2013 celkem 260 ženám a 307 dětem a za tuto dobu poskytla 25 368 telefonických krizových intervencí.

ROSE se ve spolupráci s dalšími neziskovými organizacemi také podařilo přispět k tomu, že se postupně změnilo i nahlížení na samotné domácí násilí. Zatímco v roce 1993 bylo násilí v rodinách přehlíženo a odsouváno na okraj zájmu profesionálů, během několika let se situace začala postupně měnit: došlo ke změnám v legislativě, o domácím násilí začala diskutovat odborná veřejnost, pomalu se začala rozšiřovat síť pomáhajících center. Svůj vliv na to měly jak publikace,

kteří ROSA připravila či vydala, ale také konference, školení, stejně jako neustálé informování médií o domácím násilí.

Přesto mnohé výzvy zůstávají: oběti domácího násilí jsou stále ve znevýhodněné situaci, síť specializovaných center je nedostatečná. Navíc stále přetrvává řada předsudků vůči obětem násilí i celému jevu a objevily se i nové problémy: zastrašování pomáhajících organizací, využívání dětí při rozvodech mezi rodiči...

Naštěstí zůstala ještě jedna věc: odhodlání ROSY pomáhat obětem domácího násilí a snažit se o prevenci domácího násilí.

Velké poděkování proto patří všem současným i bývalým pracovnícům ROSY za jejich nasazení, stejně jako všem, kteří s ROSOU během oněch dvaceti let spolupracovali, podporovali ji, či sami usilovali o změnu postojů vůči domácímu násilí.

Oslava dvaceti ROSY se konala v prostorách ERA světa na pražském Jungmannově náměstí, které nám pro slavnostní podvečer byly zapůjčeny zdarma.

Oslavu dvaceti kromě připomenutí a ohlednutí za uplynulými roky krásně doplnila zpěvem půvabná písničkářka Karolína Kamberská. MH

ROSA poskytla v rámci odborného sociálního poradenství za prvních 9 měsíců roku 2013 celkem 3071 konzultací 181 ženám. Bylo poskytnuto 1964 telefonických krizových intervencí a služby azylového domu pomohly 12 ženám a 13 dětem.

Do azylového domu ROSA zavítal Mikuláš i Ježíšek, děti říkaly básničky, ženy si vybíraly oblečení a učily se líčit

I za dětmi do azylového domu ROSA přišel Mikuláš. Básničky prý měly perfektně naučené.

Paní Jana Khalifa s kolegyní (z občanského družení ISIDA AMENTI www.facebook.com/isidaamenti) zorganizovala akci pro klientky azylového domu ROSA a poskytla našim ženám a jejich dětem množství krásného oblečení. Nechyběly ani dárky pro ženy a děti. Posléze paní Khalifa všechny zúčastněné ženy nalíčila a poradila jim, jak o svou pleť pečovat. Velmi si této akce vážíme, ženy byly nadšeny, jak jim líčení změnilo vzhled a za obdarované ženy moc děkujeme.

Dárky pro ženy a děti nakoupila i ROSA, za krásnou PF od dětí na dárky dětem přispěla společnost LCG 360 Consulting, dárky věnovali i další dárci a dárkyně....

Pomáhat potřebným se má a o Vánocích obzvlášť, proto z redakce ONAdnes před svátky poslali balík kosmetiky a dalších dáreků za 15 tisíc korun ženám v azylovém domě ROSA.

Dárky od redakce ONAdnes udělaly všem ženám v azylovém domě ROSA radost.

ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy

ROSA - centrum pro týrané a osamělé ženy
Podolská 242/25
147 00 Praha 4

Tel./fax.: +420 241 432 466
SOS tel.: + 420 602 246 102
(Po-Pá: 9-18 hod.)

hlavní e-mail o.s. ROSA:
info@rosa-os.cz
internetové poradenství:
poradna@rosa-os.cz -
Vedoucí azylového domu
ROSA: azyj@rosa-os.cz

IČO 68405359
Bank.spojení:
0008399319/0800
Sbírkový účet:
2848609349/0800

ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy, poskytuje ženám – obětem domácího násilí a jejich dětem tři akreditované sociální služby:

Informační a poradenské centrum ROSA pro ženy - oběti domácího násilí:

Posláním služby odborné sociální poradenství v Informačním a poradenském centru ROSA je poskytovat bezplatné odborné sociální poradenství v oblasti domácího násilí (tj. sociálně právní poradenství, sociálně terapeutické poradenství, případně psychologickou pomoc) ženám obětem domácího násilí v nepříznivé sociální situaci, aby se

lépe orientovaly ve svých právech, našly odvahu a schopnost řešit svoji situaci, pochopit cyklus násilí a posílit jejich ochranu před dalším násilím v rodině. Ke konzultacím v centru je vždy nutné se předem objednat na telefon 241 432 466.

Azylový dům ROSA

s utajenou adresou:
Na činnost Informačního a poradenského centra ROSA navazuje azylový dům a byty s utajenou adresou. Zde se ženám dostane nejen bezpečí a ubytování, ale ženy zde mají zajištěnou i specializovanou komplexní psychosociální pomoc, dětem se věnují psychologička a herní terapeutka, sociál-

ní pracovnice.

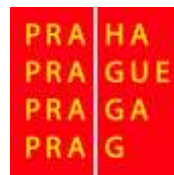
Telefonická krizová pomoc:
SOS linka: 602 246 102, pevná linka 241432466, internetová poradna: poradna@rosa-os.cz
Smyslem linky je zajištění okamžité pomoci obětem domácího násilí formou krizové intervence, specializované konzultace, sestavení bezpečnostního plánu, informace, kam se může oběť domácího násilí ve svém regionu obrátit o pomoc.

PODPOŘILI nás v r. 2013:
Dotací: MPSV
Granty: Magistrát hl.m. Prahy (sociální služby, prevence kriminality), MČ Praha 4, MVČR
Finančními dary v rámci Corporate social responsibility: EGAP, Petr Škrla, zaměstnanci Citibank, zaměstnanci KPMG, zaměstnanci Hewlett

Packard, LCG 360 Consulting
Materiálními dary: L'Oreal, zaměstnanci externí komunikace T-Mobile
Podpora služeb: MČ Praha 2, MČ Praha 4

Děkujeme i všem drobným pravidelným i nepravidelným dárcům, jejich pomoci si velmi vážíme.

PREVENCE SE MUSÍ VYPLATIT
MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Podpořte pomoc obětem násilí

ROSA poskytuje pomoc ženám obětem domácího násilí. Podpořit je můžete i vy. A to formou DMS či zasláním peněz na sbírkový účet. Podpořte tak služby: ROSA - azylový dům pro ženy oběti násilí, odborné poradenství v informačním a poradenském centru ROSA a telefonickou krizovou pomoc na SOS lince ROSA pro všechny oběti násilí i jejich příbuzné. Informace o projektu podpory najdete na www.darujspravne.cz a www.darcovskasms.cz.

Pomoc obětem domácího násilí můžete podpořit i Vy.

Odesláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS ROSA na telefonní číslo **87 777**.

Cena SMS je 30 Kč, ROSA obdrží z této částky 27 Kč.

Občanské sdružení ROSA můžete podpořit i přímo platbou na sbírkový účet: **2848609349/0800**.

Více informací o nás najdete na www.rosa-os.cz a www.stopnasilii.cz.

Za Vaši podporu děkujeme.

Zpravodaj občanského sdružení ROSA 4/2013 vydává: ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy, prosinec, 2013 Redakční rada: Mgr. Martina Hronová, Marie Vavroňová, Zdena Prokopová.